

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 24 listopada 2015 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w Ł. odmówił J. B. prawa do emerytury wskazując, że wnioskodawca na dzień 1 stycznia 1999 r. nie udowodnił wymaganych 15 lat pracy w szczególnych warunkach lub szczególnym charakterze (a jedynie 7 lat, 11 miesięcy i 7 dni). Organ rentowy nie uznał za pracę w warunkach szczególnych okresu zatrudnienia od 3 października 1994 r. do 31 grudnia 1998 r. ze względu na fakt, że pracodawca w świadectwie pracy z dnia 24 lutego 2001 r. powołał się na zarządzenie resortowe, podczas gdy prywatni pracodawcy przy potwierdzaniu okresów pracy w szczególnych warunkach mogą powoływać się jedynie na rodzaje prac w szczególnych warunkach, które są zawarte w wykazach A i B stanowiących załącznik do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. Nie uwzględnił też do ogólnego stażu pracy okresu od 5 października 1976 r. do 1 listopada 1976 r. z uwagi na niepodjęcie w tym okresie przez wnioskodawcę zatrudnienia po odbyciu zasadniczej służby wojskowej i nieodprowadzanie składki społecznej, od 9 grudnia 1991 r. do 31 grudnia 1991 r. i od 1 lutego 1993 r. do 13 lutego 1993 r. z uwagi na przebywanie w tych okresach na urlopie bezpłatnym, od 1 lutego 1992 r. do 31 marca 1992 r. z uwagi na niezawarcie w świadectwie pracy pieczętki imiennej i podpisu osoby upoważnionej. /decyzja k. 7-7 odw. akt ZUS plik II/

W dniu 3 grudnia 2015 r. wnioskodawca złożył odwołanie od powyższej decyzji wnosząc o jej zmianę i przyznanie emerytury. Wniósł o uznanie za pracę w warunkach szczególnych okresu zatrudnienia w (...) w K. od 22 stycznia 1973 r. do 31 stycznia 1992 r., na stanowisku spawacza. /odwołanie k. 2/

Odpowiadając na odwołanie pismem z dnia 10 grudnia 2015 roku organ rentowy wniósł o jego oddalenie podnosząc argumentację wskazaną w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji. Nadmieniał, że do stażu pracy w warunkach szczególnych zaliczył wnioskodawcy okres od 1 października 1983 r. do 7 sierpnia 1991 r., od 2 stycznia 1992 r. do 31 stycznia 1992 r. Podał też, że zgodnie ze świadectwem pracy z dnia 24 stycznia 1992 r. wnioskodawca był zatrudniony w (...) w K. w okresie od 22 stycznia 1973 r. do 31 stycznia 1992 r. kolejno na stanowiskach „ślusarza kont. metal.,” „spawacza”. /odpowiedź na odwołanie k. 5-5 odw./

Na rozprawie w dniu 3 czerwca 2016 r. wnioskodawca poparł odwołanie. Pełnomocnik ZUS wniósł o oddalenie odwołania /stanowiska procesowe: 00:01:26-00:02:53, 00:42:09-00:43:23 – płyta CD k. 23/

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

J. B., urodzony (...), w dniu 27 października 2015 r. złożył wniosek o emeryturę, nie przystąpił do OFE. /wniosek k. 1-8 akt ZUS plik II/

W dniu 24 czerwca 1972 r. wnioskodawca ukończył (...) Szkołę Budowlaną w T. w zawodzie spawacza elektryczno-gazowego. W okresie od 1 sierpnia 1977 r. do 23 września 1977 r. odbywał w (...) w K. kurs specjalistycznego spawania w osłonie argonu met. (...) ręcznie, a w okresie od 18 stycznia 1988 r. do 12 lutego 1988 r. w Ośrodku Szkolenia Spawaczy w K. kurs spawania metodą MIG/MAG /kserokopia książki spawacza - akta osobowe w kopercie k. 16, odpis świadectwa - akta osobowe w kopercie k. 16, zeznania wnioskodawcy 00:38:40-00:40:45 w zw. z 00:09:11-00:15:20 - płyta CD k. 23/

Od 22 stycznia 1973 r. do 31 stycznia 1992 r. wnioskodawca był zatrudniony w Przedsiębiorstwo (...) w K. (obecna nazwa (...) S.A. w K.) w pełnym wymiarze czasu pracy. Zgodnie ze świadectwem pracy z dnia 24 stycznia 1992 r. w wymienionym okresie zatrudnienia wnioskodawca zajmował kolejno stanowiska „ślusarza kontr. metal.,” „spawacza” /świadectwo pracy z 24.01.1992 r.- akta osobowe w kopercie k. 16/

W dniu 10 maja 1972 r. powyższy pracodawca zawarł z wnioskodawcą jako uczniem (...) Szkoły Budowlanej w T. kończącym naukę w zawodzie ślusarz – spawacz, na podstawie której wnioskodawca jako absolwent miał zostać zatrudniony w powyższym zakładzie w celu odbycia wstępnego stażu pracy na stanowisku ślusarza – spawacza na

podstawie umowy o pracę, którą wnioskodawca miał podpisać po zgłoszeniu się do zakładu w terminie 14 dni od daty ukończenia nauki w szkole. /umowa przedwstępna z 10.05.1972 r. - akta osobowe w kopercie k. 16/

Wnioskodawca został zatrudniony u powyższego pracodawcy od dnia 22 stycznia 1973 r. na podstawie umowy o pracę na czas nieokreślony w charakterze stażysty - absolwenta (...) Szkoły Budowlanej o wyuczonym zawodzie ślusarza konstrukcji maszyn i urządzeń, przy czym w umowie wskazano, że przez okres trzech miesięcy wnioskodawca będzie odbywał wstępny staż pracy w GM Ł.. /umowa o pracę z 22.01.1973 r. - akta osobowe w kopercie k. 16/

Na skierowaniu z zakładu pracy na wstępne badania lekarskie z dnia 12 stycznia 1973 r. i adnotacji lekarza widniejącą na skierowaniu z dnia 18 stycznia 1973 r. wskazano, że wnioskodawca jest zdolny do pracy na stanowisku ślusarza – spawacza. /skierowanie z 12.01.1973 r. z adnotacją z 18.01.1973 r. - akta osobowe w kopercie k. 16/

Wnioskodawca odbył w okresie od 22 stycznia 1973 r. do 22 kwietnia 1973 r. staż na stanowisku ślusarza. /zaświadczenie z 30.04.1973 r. - akta osobowe w kopercie k. 16/

Zgodnie z dokumentacją pracowniczą, w tym zaświadczeniami kwalifikacyjnymi w powyższym zakładzie pracy wnioskodawca pracował na niżej wymienionych stanowiskach:

- od 1 maja 1973 r. – ślusarz kontr. metalowych,

- od 1 marca 1974 r. – ślusarz konstrukcji metalowych.

/zaświadczenia z 30.04.1973 r., 13.03.1974 r., protokoły egzaminacyjne z 22.02.1974 r.- akta osobowe w kopercie k. 16/

W okresie od 28 października 1974 r. do 4 października 1976 r. wnioskodawca odbywał zasadniczą służbę wojskową (do pracy powrócił w dniu 2 listopada 1976 r. /karta powołania z 27.08.1974 r., podanie o ponowne przyjęcie do pracy z 2.11.1976 r.- akta osobowe w kopercie k. 16, wyciąg z książeczki wojskowej k. 3 akt ZUS plik I/

Zgodnie z umową o pracę z dnia 2 listopada 1976 r. wnioskodawca został ponownie zatrudniony w (...) w K. na dalszy ciąg pracy po odbyciu zasadniczej służby wojskowej na czas nieokreślony w pełnym wymiarze czasu pracy na stanowisku ślusarza konstrukcji metalowych. (w komórce organizacyjnej Montaż Ł.) /umowa o pracę z 2.11.1976 r. - akta osobowe w kopercie k. 16/

Zgodnie z dokumentacją pracowniczą, w tym zaświadczeniami kwalifikacyjnymi w powyższym zakładzie pracy wnioskodawca pracował na niżej wymienionych stanowiskach:

- od 1 listopada 1976 r. - ślusarz konstrukcji metalowych

- od 1 stycznia 1978 r. - ślusarz konstrukcji metalowych

- od 1 sierpnia 1978 r. - ślusarz konstrukcji metalowych – spawacz (Zakład Produkcji (...) przy ul. (...) w Ł.).

/zaświadczenia z 30.12.1976 r., 9.01.1978 r., 20.08.1978 r., protokoły egzaminacyjne z 2.11.1976 r., 28.12.1977 r. - akta osobowe w kopercie k. 16/

Zgodnie z umową o pracę na czas określony na budowie E. P. w (...) z dnia 11 kwietnia 1980 r. wnioskodawca został oddelegowany przez pracodawcę (...) w K. do pracy na budowie eksportowej w E. P. w (...) w okresie od 16 kwietnia 1980 r. do 31 października 1980 r. na stanowisku ślusarza. Aneksami do tej umowy z dnia 23 października 1980 r. przedłużono wnioskodawcy czasokres delegacji do dnia 31 sierpnia 1982 r. Na budowie eksportowej pracował do dnia 3 września 1982 r. /umowa o pracę na czas określony z 11.04.1980 r., aneksy do umowy z 23.10.1980 r., 27.03.1981 r., 3.11.1981 r., 6.03.1982 r., 7.06.1982 r. - akta osobowe w kopercie k. 16, zaświadczenia o zatrudnieniu o wynagrodzeniu k. 10-11 odw. akt ZUS plik I/

Wnioskodawca powrócił z delegacji w dniu 2 października 1982 r. do pracy w powyższym zakładzie na dotychczasowych warunkach pracy. /adnotacja na piśmie dotyczącym skorygowania stawek zaszeregowania z 2.11.1982 r - akta osobowe w kopercie k. 16/

Następnie z zgodnie z dokumentacją pracowniczą, w tym kartami zaszeregowania w powyższym zakładzie pracy wnioskodawca pracował na niżej wymienionych stanowiskach:

- od 1 listopada 1982 r. - ślusarz konstrukcji metalowych

- od 1 października 1983 r. – spawacz

- od 1 lipca 1985 r. – spawacz

- od 1 lipca 1986 r. - spawacz

- od 1 lipca 1987 r. - spawacz

- od 1 stycznia 1988 r. - spawacz

- od 1 lipca 1988r. - spawacz

- od 1 maja 1990 r. - spawacz

- od 1 października 1990 r. – spawacz

- od 2 stycznia 1992 r. (po urlopie bezpłatnym) – spawacz /karty zaszeregowania z 30.11.1982 r., 2.11.1982 r., 19.09.1983 r., 21.06.1985 r., 25.07.1986 r., 17.07.1987 r., 22.12.1987 r., 26.07.1988 r., 30.05.1990 r., 24.10.1990 r., 2.01.1992 r., protokoły egzaminacyjne z 2.09.1983 r., 10.06.1985 r., 5.06.1987 r., 15.12.1987 r., 17.06.1988 r., 14.05.1990 r., 17.10.1990 r. - akta osobowe w kopercie k. 16, zaświadczenia o zatrudnieniu o wynagrodzeniu k. 10-12 odw. akt ZUS plik I/

W okresie od 8 sierpnia 1991 r. do 31 grudnia 1991 r. wnioskodawca korzystał z urlopu bezpłatnego. /pismo z 9.07.1991 r. - akta osobowe w kopercie k. 16/

W życiorysie z dnia 30 maja 1973 r. wnioskodawca podał, że podjął w powyższym zakładzie pracy pracę w charakterze ślusarza. W kwestionariuszu osobowym z dnia 17 listopada 1976 r. (złożonym po powrocie z wojska) wnioskodawca podał, że u powyższego pracodawcy zajmował stanowisko ślusarza – spawacza.

Zgodnie z kwestionariuszem osobowym z dnia 2 października 1978 r. (złożonym po uzyskaniu uprawnień spawacza) wnioskodawca wykonywał w powyższym zakładzie prace spawacza

/kwestionariusze osobowe, życiorys - akta osobowe w kopercie k. 16/

W okresie od stycznia 1978 r. do kwietnia 1980 r. wnioskodawca wykonywał w powyższym zakładzie pracy prace spawania w osłonie argonu mel. (...) metali nieżelaznych ((...) Ł. Serwis), od kwietnia 1980 r. do sierpnia 1982 r. prace spawania w osłonie argonu mostów szynowych (E. P.), od września 1982 r. do kwietnia 1984 r. i od maja 1984 r. do czerwca 1991 r. prace spawania w osłonie argonu melady (...) metali nieżelaznych ((...) Ł. Serwis), od lipca 1991 r. do grudnia 1991 r. prace spawania w osłonie argonu (Republika Południowej Afryki). /kserokopia książki spawacza - akta osobowe w kopercie k. 16/

Zgodnie z książką spawacza wnioskodawca odbył w okresie od 18 stycznia 1988 r. do 12 lutego 1988 r. kurs spawania metodą MIG/MAG. /wyciąg z książki spawacza - akta osobowe w kopercie k. 16/

Wnioskodawca wykonywał prace spawacza mostów szynowych montowanych na terenie całego kraju. /wniosek o nadanie stopnia energetycznego z 9.08.1985 r. - akta osobowe w kopercie k. 16/

Przedsiębiorstwo podlegało pod przemysł budowlany. /bezsporne/.

Zakład pracy zatrudniał ślusarzy. /zeznania wnioskodawcy 00:38:40-00:40:45 w zw. z 00:09:11- 00:15:20 - płyta CD k. 23/

Wnioskodawca był początkowo zatrudniony na stanowisku ślusarza konstrukcji metalowych, w EC-1 i następnie w EC-4 (grupy montażowe). Na EC-1 pracował w brygadzie elektromonterów i spawaczy. Na EC-4 pracował w brygadzie elektromonterów. W ramach pracy ślusarza wnioskodawca wykonywał prace spawalnicze, które zajmowały mu 70-75 % czasu pracy. Spawał prasy stalowe, czyli konstrukcje stalowe, po których były ułożone kable. Pozostałe 25 % czasu pracy zajmowały mu czynności pomocnicze polegające na ciągnięciu i instalacji kabli (transport elementów do spawania), udzielenie pomocy elektromonterom. W razie potrzeby wykonywał także prace ślusarskie. /zeznania świadka J. K. 00:17:55-00:22:24, 00:22:24 – 00:23:18 – płyta CD k. 23, zeznania świadka A. P. 00:29:51 - 00:36:33 - płyta CD k. 23, zeznania wnioskodawcy 00:38:40-00:40:45 - płyta CD k. 23, 00:38:40-00:40:45 w zw. z 00:02:54-00:09:11, 00:09:11- 00:15:20 - płyta CD k. 23/

Prace ślusarskie wykonywali też elektromonterzy. /zeznania świadka J. K. 00:22:24 – 00:23:18 - płyta CD k. 23/

W okresie od 1 sierpnia 1978 r. wnioskodawca pracował na hali w Ł. na ul. (...) (zakład produkcji przemysłowej) na stanowisku ślusarza – spawacza. Wnioskodawca pracował w brygadzie spawania mostów. Zajmował się w pełnym wymiarze czasu pracy tylko spawaniem. Spawał tory aluminiowe i blachy. /zeznania świadka J. M. - 00:23:18 - 00:27:20 - płyta CD k. 23, zeznania świadka J. K. 00:17:55-00:22:24 – płyta CD k. 23, zeznania świadka A. P. 00:29:51 - 00:36:33 - płyta CD k. 23, zeznania wnioskodawcy 00:38:40-00:40:45, 00:40:45-00:42:04 - płyta CD k. 23/

Wnioskodawca pracował 8 godzin dziennie, czasami po 12 godzin dziennie. /zeznania świadka J. K. 00:17:55-00:22:24 – płyta CD k. 23/

Na dzień 1 stycznia 1999 r. wnioskodawca wykazał staż ubezpieczeniowy w wymiarze 25 lat, 1 miesiąca i 12 dni okresów składkowych i nieskładkowych. /karta przebiegu zatrudnienia k. 8 akt ZUS plik II/

Organ rentowy jako okres pracy w warunkach szczególnych uwzględnił wnioskodawcy okres pracy w wymiarze 7 lat, 11 miesięcy i 7 dni, to jest okres zatrudnienia w (...) w K. (obecna nazwa (...) S.A. w K.) od 1 października 1983 r. do 7 sierpnia 1991 r., od 2 stycznia 1992 r. do 31 stycznia 1992 r. na stanowisku spawacza elektrycznego i gazowego, wykonującego prace przy spawaniu i wycinaniu elektrycznym, gazowym i atomowodorowym /świadczenia wykonywania pracy w warunkach szczególnych z 18.12.1998 r. i 17.07.2015 r. - akta osobowe w kopercie k. 16, decyzja k. 7-7 odw. akt ZUS plik II/.

Powyższych ustaleń Sąd Okręgowy dokonał na podstawie dokumentów zawartych w aktach organu rentowego i załączonych do akt sprawy, których wiarygodność nie była przez strony kwestionowana, zeznań świadków J. K., A. P. i J. M. (tego ostatniego świadka jedynie w części) oraz częściowo na podstawie przesłuchania odwołującego się.

Sąd nie dał wiary zeznaniom świadka J. M. w takim zakresie w jakim twierdził, że wnioskodawca w Przedsiębiorstwie (...) w K. (obecna nazwa (...) S.A. w K.) w okresie pracy na stanowisku ślusarza konstrukcji metalowych (w EC-1 i EC-4) wykonywał w przeważającej mierze („przeważnie spawał”) pracę spawacza, gdyż pozostają one w sprzeczności z treścią zgromadzonych dokumentów, z zeznaniami pozostałych świadków - J. K. i A. P., jak również przesłuchaniem samego wnioskodawcy, który ostatecznie w toku końcowych zeznań przyznał, że wykonywał oprócz pracy spawacza (przez 5-6 godzin dziennie) także czynności pomocnicze (w pozostałym czasie pracy). Nadto świadek J. M. na tej samej hali wspólnie z wnioskodawcą pracował dopiero od 1978 r.

Sąd nie dał wiary zeznaniom wnioskodawcy w takim zakresie w jakim twierdził, że czynności w zakresie wyłącznie spawania wykonywał na budowie eksportowej od 16 kwietnia 1980 r. do dnia 3 września 1982 r., gdyż pozostają one w sprzeczności z treścią zgromadzonych dokumentów, nie znajdują też potwierdzenia w pozostałym zgromadzonym w sprawie materiale dowodowym (żaden ze zgłoszonych przez wnioskodawcę świadków nie pracował wraz z wnioskodawcą podczas tej budowy eksportowej), a jak wskazano wyżej wiarygodność wnioskodawcy została obniżona wskutek pierwotnego podawania w toku zeznań niezgodnych z rzeczywistością okoliczności odnośnie charakteru prac świadczonych na stanowisku ślusarza – spawacza (dopiero po ponownym przesłuchaniu wnioskodawca przyznał, że wykonywał także prace pomocnicze).

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie jest niezasadne.

Zgodnie z art. 184 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (t. j. Dz. U z 2015 r. poz. 748 z późn. zm.) ubezpieczonym urodzonym po dniu 31 grudnia 1948 r. przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku przewidzianego w art. 32, 33, 39 i 40, jeżeli w dniu wejścia w życie ustawy osiągnęli:

- 1) okres zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wymagany w przepisach dotychczasowych do nabycia prawa do emerytury w wieku niższym niż 60 lat - dla kobiet i 65 lat - dla mężczyzn oraz
- 2) okres składkowy i nieskładkowy, o którym mowa w art. 27.

Art. 184 ust. 2 w brzmieniu obowiązującym od 1 stycznia 2013 r. stanowi, że emerytura, o której mowa w ust. 1, przysługuje pod warunkiem nieprzystąpienia do otwartego funduszu emerytalnego albo złożenia wniosku o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa.

Z przepisu art. 32 ust. 1 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych wynika, że ubezpieczonym będącym pracownikami, o których mowa w ust. 2-3, zatrudnionymi w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, przysługuje emerytura w wieku niższym niż określony w art. 27 pkt 1.

W myśl art. 32 ust. 1a pkt. 1 przy ustalaniu okresu zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze nie uwzględnia się okresów niewykonywania pracy, za które pracownik otrzymał po dniu 14 listopada 1991 r. wynagrodzenie lub świadczenia z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa.

Z kolei według ustępu 2 art. 32 dla celów ustalenia tych uprawnień za pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach uważa się pracowników zatrudnionych przy pracach o znacznej szkodliwości dla zdrowia oraz o znacznym stopniu uciążliwości lub wymagających wysokiej sprawności psychofizycznej ze względu na bezpieczeństwo własne lub otoczenia.

Zasady przechodzenia na wcześniejsze emerytury oraz wykazy stanowisk do tego uprawniających określa Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. z 1983 r., nr 8, poz. 43 z późn. zm).

Według treści § 3 i 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. za okres zatrudnienia wymagany do uzyskania emerytury uważa się okres wynoszący 20 lat dla kobiet i 25 lat dla mężczyzn, liczony łącznie z okresami równorzędnymi i zaliczalnymi do okresów zatrudnienia. Pracownik, który wykonywał prace w szczególnych warunkach wymienione w wykazie A, nabywa prawo do emerytury, jeżeli spełnia łącznie następujące warunki:

- 1) osiągnął wiek emerytalny wynoszący: 55 lat dla kobiet i 60 lat dla mężczyzn;
- 2) ma wymagany okres zatrudnienia, w tym co najmniej 15 lat pracy w szczególnych warunkach.

Powołany wykaz wskazuje wszystkie te prace w szczególnych warunkach, których wykonywanie uprawnia do niższego wieku emerytalnego. Dodatkowo § 1 ust. 2 rozporządzenia stanowi, iż właściwi ministrowie, kierownicy urzędów centralnych ustalają w podległych i nadzorowanych zakładach pracy stanowiska pracy, na których są wykonywane prace w szczególnych warunkach, wymienione w wykazach A i B.

Analiza treści wykazu A stanowiącego załącznik do Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. wskazuje, że do prac wykonywanych w warunkach szczególnych należą wymienione w Dziale V (zatytułowanym „W budownictwie i przemyśle materiałów budowlanych”).

Analiza treści wykazu A stanowiącego załącznik do Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. wskazuje także, że do prac wykonywanych w warunkach szczególnych należą wymienione w Dziale XIV (zatytułowanym „Prace różne”) pod poz. 12 „Prace przy spawaniu i wycinaniu elektrycznym, gazowym, atomowowodorowym”. Do prac tego rodzaju należy wymieniona w wykazie A stanowiącym załącznik nr 1 do zarządzenia nr 9 Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 1 stycznia 1983 r. w dziale XIV pod poz. 12 pkt. 1 praca na stanowisku „spawacza elektrycznego i gazowego”.

Stosownie zaś do treści § 2 ust. 1 rozporządzenia okresami pracy uzasadniającymi prawo do świadczeń na zasadach w nim określonych są okresy, w których praca w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze jest wykonywana stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku pracy. Środkiem dowodowym stwierdzającym okresy zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze jest - w myśl § 2 ust. 2 - świadectwo wykonywania pracy w szczególnych warunkach wystawione według określonego wzoru lub świadectwo pracy, w którym zakład pracy stwierdza charakter i stanowisko pracy w poszczególnych okresach oraz inne okoliczności, od których jest uzależnione przyznanie emerytury z tytułu zatrudnienia w szczególnych warunkach.

W rozpoznawanej sprawie wnioskodawca spełnił warunki do uzyskania emerytury w zakresie wymaganego wieku i ogólnego stażu pracy.

Organ rentowy jako okres pracy w warunkach szczególnych zaliczył wnioskodawcy okres pracy w wymiarze 7 lat, 11 miesięcy i 7 dni, to jest okres zatrudnienia w (...) w K. (obecna nazwa (...) S.A. w K.) od 1 października 1983 r. do 7 sierpnia 1991 r., od 2 stycznia 1992 r. do 31 stycznia 1992 r. (z wyłączeniem okresu korzystania z urlopu bezpłatnego od 8 sierpnia 1991 r. do 31 grudnia 1991 r.) na stanowisku spawacza elektrycznego i gazowego.

Spór dotyczył pozostałego okresu zatrudnienia wnioskodawcy w (...) w K. od 22 stycznia 1973 r. do 30 września 1983 r., za który to okres pracy brak jest świadectwa wykonywania pracy w szczególnych warunkach wystawionego przez zakład pracy. Odwołujący się wyrażał pogląd, że wykonywane przez niego w wymienionym zakładzie prace winny być zakwalifikowane jako praca spawacza, przy czym w toku procesu po złożonych przez siebie ostatecznych zeznań w przedmiocie spornych okoliczności wyrażał pogląd, że wykonywane prace winny być uwzględnione jako praca spawacza (okres pracy w Zakładzie Produkcji (...) i w okresie delegacji na budowę eksportową, tj. od 1 sierpnia 1978 r.) oraz jako praca spawacza, w ramach której wykonywał czynności pomocnicze jako pomoc elektromonterom (okres pracy przed przejściem do Zakładu Produkcji (...) tj. do 31 lipca 1978 r.).

Odnosząc się do powyższej spornej kwestii w pierwszej kolejności zwrócić należy uwagę, iż regulacja § 2, statuująca ograniczenia dowodowe i obowiązująca w postępowaniu przed organem rentowym, nie ma zastosowania w postępowaniu odwoławczym przed sądem pracy i ubezpieczeń społecznych. W konsekwencji okoliczność i okresy zatrudnienia w szczególnych warunkach sąd uprawniony jest ustalać także innymi środkami dowodowymi niż dowód z zaświadczenia zakładu pracy, w tym nawet zeznaniami świadków /por. uchwała Sądu Najwyższego z 27 maja 1985 r. III UZP 5/85; uchwała Sądu Najwyższego z 10 marca 1984 r. III UZP 6/84; wyrok Sądu Najwyższego z 30 marca 2000 r. II UKN 446/99, opubl. OSNAPiUS 2001, nr 18, poz. 562/. Dlatego też Sąd na okoliczność rodzaju i charakteru wykonywanych przez wnioskodawcę w spornym okresie czynności przeprowadził postępowanie dowodowe obejmujące analizę złożonej do akt sprawy dokumentacji pracowniczej oraz zeznania zgłoszonych świadków, a także zeznania samego wnioskodawcy.

Na podstawie znajdujących się w aktach osobowych dokumentów w postaci świadectwa pracy, umów o pracę i angaży, życiorysów wnioskodawcy z dnia 30 maja 1973 r. i kwestionariuszy osobowych Sąd ustalił, że wnioskodawca został zatrudniony w Przedsiębiorstwie (...) w K. (obecna nazwa (...) S.A. w K.) od dnia 22 stycznia 1973 r. na stanowisku ślusarza, od dnia 1 maja 1973 r. (z przerwą na odbycie zasadniczej służby wojskowej od 28 października 1974 r. do 4 października 1976 r.) na stanowisku ślusarza konstrukcji metalowych, od dnia 1 sierpnia 1978 r. na stanowisku ślusarz konstrukcji metalowych – spawacz w Zakładzie Produkcji (...) przy ul. (...) w Ł. (z przerwą na oddelegowanie na budowę E. P. w (...) od 16 kwietnia 1980 r. do 3 września 1982 r. na stanowisku ślusarza, z delegacji wnioskodawca powrócił w dniu 2 października 1982 r.), a dopiero od dnia 1 października 1983 r. na stanowisku spawacza. Z kwestionariusza osobowego wnioskodawcy z dnia 2 października 1978 r. (złożonego po uzyskaniu uprawnień spawacza) wynika jednakże, że wnioskodawca wykonywał w powyższym zakładzie prace spawacza, powyższe potwierdzają również zapisy w książce spawacza wnioskodawcy.

Bezspornym było, że wnioskodawca posiada uprawnienia spawacza, a do 31 lipca 1978 r. (od 1 sierpnia 1978 r. pracował zgodnie z angażem jako ślusarz konstrukcji metalowych – spawacz - Zakład Produkcji (...) przy ul. (...) w Ł.) w ramach pracy ślusarza wykonywał czynności spawalnicze przez 5-6 godzin dziennie, w pozostałym czasie wykonując czynności pomocnicze polegające na udzieleniu pomocy elektromonterom w rozłożeniu kabli itp.

Okoliczności te potwierdzili także przesłuchani w sprawie świadkowie (jedynie świadek Z. B. niezgodnie z ostatecznymi zeznaniami samego wnioskodawcy twierdził, że prace spawalnicze zajmowały wnioskodawcy znaczną część wymiaru czasu pracy, co zostało szczegółowo jednakże wyjaśnione w ocenie materiału dowodowego). Ponadto żaden ze zgłoszonych świadków nie potwierdził także okresu pracy wnioskodawcy na stanowisku spawacza w okresie delegacji na budowę eksportową tj. od 16 kwietnia 1980 r. do 3 września 1982 r., na której zgodnie z umową o pracę był zatrudniony jako ślusarz.

W oparciu o tak poczynione ustalenia nie było podstaw do tego, aby okres pracy w Przedsiębiorstwie (...) w K. do dnia 31 lipca 1978 r. oraz od dnia 16 kwietnia 1980 r. do 3 września 1982 r. (okres delegacji na budowę eksportową) zaliczyć wnioskodawcy do prac wykonywanych w warunkach szczególnych. Zaznaczenia wymaga, że dla oceny, czy pracownik pracował w szczególnych warunkach, nie ma istotnego znaczenia nazwa zajmowanego przez niego stanowiska, tylko rodzaj powierzonej mu pracy (rzeczywiście wykonywanych zadań pracowniczych). Praca w szczególnych warunkach to praca wykonywana stale (codziennie) i w pełnym wymiarze czasu pracy (przez 8 godzin dziennie, jeżeli pracownika obowiązuje taki wymiar czasu pracy) w warunkach pozwalających na uznanie jej za jeden z rodzajów pracy wymienionych w wykazie stanowiącym załącznik do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. /por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 21 listopada 2001 r., sygn. II UKN 598/00, opubl. OSNP 2003/17/419; por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 24 marca 2009 r. sygn. I PK 194/08, opubl. OSNP 2010/23-24/281/.

Nie jest natomiast dopuszczalne uwzględnianie przy ustalaniu okresów pracy w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze pracy wykonywanej stale i w pełnym wymiarze czasu pracy, wymaganych do nabycia prawa do emerytury w niższym wieku emerytalnym, innych równocześnie wykonywanych prac w ramach dobowej miary czasu pracy, które nie oddziaływały szkodliwie na organizm pracownika, przez co tak zatrudniony nie spełniał koniecznego warunku dla uzyskania wcześniejszych uprawnień emerytalnych, jakim było stałe wykonywanie pracy szkodliwej w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na zajmowanym stanowisku pracy /por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 4 czerwca 2008 r. sygn. II UK 306/07, opubl. OSNP 2009/21-22/290/.

Skoro wnioskodawca we wskazanym okresie czasu obok prac spawalniczych wykonywał także inne czynności (prace pomocnicze) nie zaliczające się do prac wymienionych w wykazie stanowiącym załącznik do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. nie było to stałe i pełnoetatowe wykonywanie pracy na stanowisku spawacza, czego wymaga przepis § 2 ust. 1 rozporządzenia.

Jako okres pracy w warunkach szczególnych może być wnioskodawcy zakwalifikowany dalszy sporny okres zatrudnienia w Przedsiębiorstwie (...) w K. od dnia 1 sierpnia 1978 r. do 30 września 1983 r. (z wyłączeniem okresu delegacji na budowę eksportową niezliczonego do pracy w warunkach szczególnych). Wprawdzie pobeżna

lektura akt osobowych wnioskodawcy wskazuje, iż w okresie tym wnioskodawca wykonywał pracę ślusarza konstrukcji metalowych – spawacza w Zakładzie Produkcji (...) przy ul. (...) w Ł.. Jednakże dalsza lektura akt osobowych w tym książki spawacza, kwestionariuszy osobowych wnioskodawcy wykazują, że wnioskodawca w tym okresie wykonywał pracę spawacza.

Fakt wykonywania przez wnioskodawcę w powyższym okresie pracy spawacza potwierdziły zeznania świadków J. K., A. P. i J. M. zatrudnionych w spornym okresie w pełnym wymiarze czasu pracy w Przedsiębiorstwie (...) w K. na stanowisku elektromontera -spawacza. Świadkowi ci zeznali, iż wnioskodawca stale i w pełnym wymiarze czasu pracy w ramach prac spawalniczych od 1 sierpnia 1978 r. pracował na hali w Ł. na ul. (...) (zakład produkcji przemysłowej) w brygadzie spawania mostów zajmując się tylko spawaniem tj. spawał tory aluminiowe i blachy, co pozostaje w zgodzie z twierdzeniami wnioskodawcy.

Wymieniony okres od 1 sierpnia 1978 r. do 30 września 1983 r. (z wyłączeniem okresu delegacji na budowę eksportową niezliczonego do pracy w warunkach szczególnych od 16 kwietnia 1980 r. do 3 września 1982 r.) daje ponad 3 lata.

Dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy jego uznanie pozostaje jednak bez znaczenia, gdyż okres ten, nawet po dodaniu do okresu uznanego przez organ rentowy nie daje wymaganych przepisami 15 lat.

Reasumując, warunek minimum 15 lat zatrudnienia w szczególnych warunkach nie został spełniony.

Dlatego też Sąd podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. oddalił odwołanie jako bezzasadne.